

Det kan godt være, det er uretfærdigt at skyldte Politiet for noget saadant, men det kommer til at se saaledes ud. Disse Ting maa holdes ude fra hinanden. Hvis en saadan Ordning bør gennemføres, mener jeg, at Staten maa betale det uden Hensyn til, hvor meget der kommer ind. Men i det hele mener jeg ikke, man skal gaa den Vej. — Der siges i Motiverne en hel Mængde ufordelagtige Ting om den offentlige Politiret. Jeg skal ogsaa indrømme, at den offentlige Politiret ikke er nogen Mørsterinstitution; men den har det ved sig, at den har Offentlighed, og det er det, jeg mener, der bør tilstræbes med Retsplejen, og man bør ikke indskrænke Offentligheden. Men det, her lægges an paa, er netop at stille Offentligheden i Miskredit overfor Befolkningen, og det mener jeg er uheldigt og urigtigt, og det er ikke den Vej, man skal gaa ved en Reform af vort Retsvæsen. Alle de Ting, der siges om den offentlige Ret, vedrørende Lokalerne, Sagernes Mængde og utilstrækkelig Arbejds-kraft, lade sig afhjælpe, uden at man behøver at indføre det ny System. Jeg vil henvise til, at der siges, at i den offentlige Ret behandles en endeløs Række Bagatel-sager. I den sidste Beretning fra Politidirektøren staar, at over 1600 Sager bleve hævdede som ganske ubegrundede. Lægger man dertil, at en Del af de i Mindelighed afgjorte Sager maaske ogsaa vilde have vist sig ubegrundede, hvis de vare blevne undersøgte, faar man det Indtryk, at der kommer en Mængde Sager derop, som slet ikke skulde have været frem. Grunden til, at de komme frem, er vist den, at Politibetjentene ere næsten nødte til at skrive Rapporter fra deres Poster for at kunne staa over for deres overordnede som tjenstivrige Folk. Det burde snarere siges til Politibetjentene: I skulle slet ikke bestrebe Eder for at komme med Rapporter, tværtimod, I skulle kun skrive Rapporter, naar Nødvendigheden byder det, ellers ikke. Det er den ene Side af Sagen. Man kunde sandsynligvis slippe for en stor Mængde Sager, naar man søgte at paavirke Politiet i den omtalte Retning, men naturligvis vil Sagernes Mængde vokse alligevel. Der vil naturligvis stadig være en betydelig Mængde Sager deroppe, men saa mener jeg, at Lokaleforholdene, Arbejdskraftsspørgsmaalet kan man ordne ved at skaffe bedre Lokaler — det lader sig gøre, naar vi faa det ny Raadhus, thi saa antager jeg, vi faa tilstrækkelig Plads i det gamle til hensigtsmæssige Lokaler — og ved at ansætte flere Assessorer, og det kan man lige saa

godt gøre som at ansætte flere Politie-mbedsmænd. Man kan meget godt beholde det nuværende Retssystem og endda opnaa de Forbedringer, man ønsker ved det foreliggende Lovforslag.

Endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa et Punkt endnu. Det er den Sammenhæng, der er imellem de forskellige Lovforslag, den ærede Justitsminister har forelagt. Vi fik i Fjor en ny Straffelov — jeg vil tillade mig at kalde den saaledes — den saakalte Bøllelov. Jeg protesterede derimod. Nu ser jeg i Motiverne til det foreliggende Lovforslag, at den nævnte Lovs Tilvejebringelse anføres som Grund til, at vi ogsaa maa have denne Lov, og se vi paa dette Lovforslag, som vi skulle have til Behandling efter dette, staar det atter i Forbindelse med det foreliggende. Jeg kunde nok have Lyst til at vide, om vi nu ere ved Slutningen af denne Kæde af Lovforslag, hvoraf jeg ikke kan sympatisere med noget. Det synes, at det ene drager det andet efter sig, og det forekommer mig at være en farlig Vej at komme ind paa med Hensyn til Retsplejen.

Oct. Hansen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til dette Lovforslag, er Hensigten dermed at indføre her til Lands, det vil sige for et begrænset Omraade, nemlig for Kjøbenhavn, det Institut, man i Norge kender under Navn af „Forelæg“ og i Tyskland under Navn af „Strafverfugung“. Det karakteristiske derved er, at man, forinden en saadan Politisag bliver bragt for Retten, bliver paaklaget eller paa-stævnet, forelægger for den sigtede det Spørgsmaal: Ønsker du hellere at afgøre Sagen i Mindelighed, saa kan du gøre det paa de og de Vilkaar ved at betale den eller den Mulkt. Jeg tror, at et saadant Institut er overordentlig gavnligt og er nyttigt ved hvilken som helst Procesmaade, fordi det altid vil være heldigt, at man fritager Dommerne, Retterne for det store Besvær med en hel Mængde simple Sager, som i Virkeligheden ikke dreje sig om meget, og som de paagældende helst ønske at faa afgjorte i Hurtighed og uden at behøve at møde i Retten. Der er vist heller ikke nogen Tvivl om, at naar vi en Gang komme til en Procesreform her i Landet, vil en lignende Institution blive foreslaet; den højtærede Minister er vist bekendt dermed. I Princippet synes jeg altsaa, at den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, er rigtig, og da utvivlsomt med Hensyn til Kjøbenhavn, hvor den offentlige Politiret er i ganske særlig